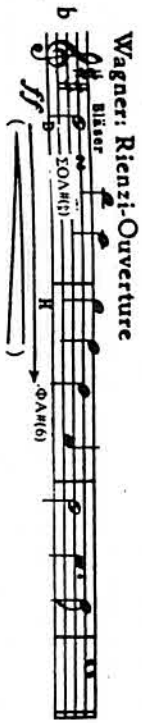
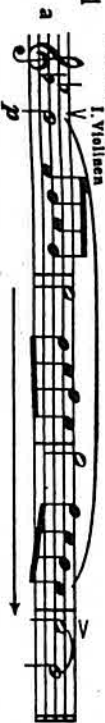

21 Weber: Freischütz-Ouverture

Στο παράδειγμα από το Rienzi το οποίο ολοκληρώνει την πτώση I.-V. 6.IV.-I. 6 η πρόοδος της αρμονίας συνοδεύεται από ένα φυσικό crescendo της μελωδίας το οποίο ενισχύει περαιτέρω την προς τα άνω στροβιλιζόμενη κίνηση με gruppetti. Κι οι δυο περιπτώσεις δείχνουν το εντατικό crescendo: στο Freischütz προβάλλεται ως αποτέλεσμα της κινήσεως, στο παράδειγμα από το Rienzi (μέσω της εντατικότερης τάσεως της αρμονικής πτώσεως) φαίνεται στην αξιοσημείωτη ενίσχυση των φθόγγων.

Το εκφραστικό crescendo

Χτυπητό παράδειγμα για το εκφραστικό crescendo είναι η αρχή της εισαγωγής του Τριστάνου.

Εδώ η δυναμική (καθορισμένη επακριβώς από το συνθέτη) είναι καρ' ανάγκην θεμελιωμένη μέσω των ψυχολογικών παραλληλισμών, στον πόνο, στη λαχτάρα και στην εξαντλητική σύγχυση και κατάπτωση. Παρόμοιο σημείο

819018 N

είναι το εκφραστικό crescendo του πρώτου μέρους της παθητικής του Τσαϊκόφσκυ.

23 Tchaikowski: I. Satz der VI. Sinfonie
Violin, con sord., molto cambiabile, con espressione

Το τραγούδι δεν είναι μόνο προϋπόθεση για τη σωστή διαμόρφωση της μελωδίας, μεταδίδει επίσης το tempo στο οποίο πρέπει να παιχθεί αυτή (συνιστούμε το γραπτό του Richard Wagner: "Über das Dirigieren" («Περί της διεύθυνσεως»), στο οποίο εξετάζονται με γενικό τρόπο τα βασικά χαρακτηριστικά μουσικών μαθημάτων για το tempo). Ο Ιταλός και ο Γάλλος παίκτης οργάνου κάνει μουσική τραγουδώντας, ο Γερμανός κυρίως με το όργανο, δηλ. αντί να υποταχθεί η οργανική τεχνική του στο άσμα, τουναντίον το επιβαρύνει με συνθήσεις της οργανικής τεχνικής του. Οι συνθήσεις της τεχνικής του και το μετρικά διαρθρωτικό παίξιμο του πιάνου ως ουσία της καλλιτεχνικής μουσικής είναι εκείνο το οποίο αποτρέπει και το κακό που την ψευτίζει και την καθυστερεί (αυτή είναι τραγούδι στη φαντασία και στον ήχο).

819018 N